

[Energiministeren]

det, der i øvrigt er henvist til i debatten, nemlig traktatkrænkelse i sagen, som vedrører artikel 30 og artikel 37 i Romtraktaten.

Jeg tror, det må komme an på yderligere bekendtskab – for jeg håber at kunne stifte også personligt bekendtskab med den nye kommissær – men det er rigtigt, at på nogle punkter i forhold til den hjemmel, Kommissionen tidligere har gjort brug af i artikel 90, stk. 3, i Romtraktaten, synes der at være en lidt mindre konfrontationssøgende linie hos den nye energikommissær.

Lad mig også understrege, at jeg heller ikke, som nævnt af andre ordførere, ser nogen sammenhæng mellem dette forslag og den debat, vi har haft her i dag, og så afstemningen om Edinburghaftalen den 18. maj i år. Det mener jeg simpelt hen er et middel til at kunne argumentere for endnu en gang at fremsætte det beslutningsforslag, som Fremskridtspartiet har lagt på Folketingets bord i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Enerkipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 49:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af fortsat vindmølleudbygning.

Af Riishøj (SF) m.fl.
(Fremsat 18/12 92).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Energiministeren (Jann Sjursen):**

Jeg vil indledningsvis sige, at regeringen er meget positivt indstillet over for nye ideer, der kan medvirke til en fortsat udbredelse af den miljøvenlige vindenergi. Jeg mener derfor, at der ligger mange positive og konstruktive tanker og ideer bag SF's beslutningsforslag.

Jeg er enig med SF i, at den fortsatte etablering af vindmøller fortrinsvis bør være et lokalt anliggende. Sådan forholder det sig i øvrigt allerede i dag, hvor vindmølleudbygningen i høj grad afhænger af lokal opbakning og forståelse. Dette kommer f.eks. til udtryk i planlægningsreglerne og i reglerne om tilslutning af vindmøller til elnettet.

Som bekendt har vi næsten lige fået nye regler på vindmølleområdet. De trådte i kraft den 1. november 1992, og et meget stort flertal i Folketinget stod bag. Det er min vurdering, at der med disse regler blev foretaget en rimelig afvejning af de forskellige interesser, der er forbundet med den private vindmølleudbygning.

SF foreslår, at nettilslutningsforholdene skal bringes i orden ved at præcisere, at vindmøller skal tilsluttes elnettet ved nærmeste 10 kW-ledning. Jeg vil hertil sige, at SF's forslag allerede i dag lader sig praktisere i de tilfælde, hvor en vindmølle ejer ønsker møllen tilsluttet på et sted, hvor der er ledig plads på nettet.

Jeg kan desuden oplyse, at Danske Elværkers Forening har opfordret sine medlemmer til i samarbejde med kommunerne at udarbejde planer for, hvor møllerne fremover kan tilsluttes. Målet for det samarbejde er at sikre tilslutningsmuligheder i det overordnede net under hensyn til kommunernes planlægning og under hensyntagen til elselskabernes og mølleejernes økonomi. Elværkerne har også oplyst, at elforsyningselskaberne flere steder er ved at planlægge det overordnede elnet, så det kan fungere som et effektivt samlingsnet. Dette er i nøje overensstemmelse med principperne i lovgivningen.

Jeg er opmærksom på, at det ikke kan undgås, at der i en overgangsperiode opstår tvister om tilslutning af møller på de steder, hvor elnettene er fyldt op. Sådanne tvister vil dog opstå, uanset hvilken tilslutningsmodel der vælges. Det er imidlertid mit håb, at tingene kommer til at fungere fornuftigt, når den nye ordning er indarbejdet i praksis. Jeg synes derfor, at vi på det område skal se tiden lidt an.